

ବାଡ଼ି

କୃତ୍ତା ବସୁ

ତାତ୍ତ୍ଵନୋତେର ମତ ଦୁଜନ ଶୁଧୁଇ ଆଛେ,
ଟାନାପୋଡ଼େନ, ଟାନାପୋଡ଼େନ — ମିଳେ ଯାଚେ ଆଜଓ,
ଛେଲେଟି ଯଦି ଟାନାର ସୁତୋ ନିବିଡ଼ କରେଇ ଆନେ
ମେଯେଟି ତବେ ପାଶେର ଦିକେ ତାକେ ସଠିକ ଟାନେ,
ଟାନାପୋଡ଼େନ, ଟାନାପୋଡ଼େନ ଗଡ଼େ ଉଠେହେ ଶାଡ଼ି
ଶାଡ଼ିର ଭେତର ଜେଗେ ଉଠେହେ ଛାୟା-ସଘନ ବାଡ଼ି ।
ବାଡ଼ିର ମାଥାଯ ଗାହେର ଛାୟା, ମୃଦୁ ସୁବାସ ଆଛେ,
ଛାୟାଯ ମାଖା ଗାହୁତଳାତେ ଏକଟି ଶିଶୁ ହାସେ.
ଏକଟି-ଦୁଟି ଶିଶୁର ହାସି ଶାଡ଼ିର ଆଡ଼ାଲ ଘିରେ,
ବାଡ଼ିର ଗାନ ଜେଗେ ଉଠେହେ ଛାୟା-ସଘନ ମୀଡ଼େ ।

ବାଇଶେ ଶ୍ରାବନ

ଆରଣ୍ୟକ ବସୁ

ଆମି ଠିକ ଜାନି କେଥାଯ ଅୟାସିଦ ଥାକେ
ଆମି ଠିକ ଜାନି ମା କଥନ ବାଡ଼ି ଥାକେ ନା
ଆମି ଚିନି ଚିନି ବାବାର ବାଞ୍ଚିବୀକେ
ଆମି ତୋ ପଡ଼େଛି ମାୟେର ଗୋପନ ଚିଠି

ଆମି ଠିକ ଜାନି କେନ ନନ୍ଦର କମ
ଆମି ଜାନି ଜାନି ଲାଶ କାଟା ସର କୋଥାଯ
ଆମି ଛିଡ଼େ ଫେଲି ଶାଲିନୀର ଲେଖା ଚିଠି
ଏକଦିନ ସବ ହିସେବ ନିକେଶ ଚୁକୋବୋ

ବହିଗୁଲୋ ସବ ସାଜିଯେ ଗୁଛିଯେ ରେଖେଛି
ଜାମା ଏଓ ଜାନି ରାମରାଜ୍ୟ ନେଇ
ଆମି ଯେ ଜେନେଛି ତାନପୁରା ସୁରେ ବାଜେନା
ତାହଲେ ତୋ ଆରା ତିନଦିନ ହାତେ ଆଛେ ।

ଆମି ଜାନି ଜାନି ସୋନାର ହରିଣ ଆସେ ନା
ଆମି ଏଓ ଜାନି ରାମରାଜ୍ୟ ନେଇ
ଆମି ଯେ ଜେନେଛି ତାନପୁରା ସୁରେ ବାଜେନା
ଅୟାଲବାମେ ଆର ସାଦା କାଳୋ ଛବି ନେଇ

ତାଇ ଫିରେ ଯାବେ ସକାଳେର ପଥ ଧରେ
ଅନଳ ସୁଧାରା ଯେଥାନେ ଆକାଶ ଆଁକେ
ତାଇ ଲିଖେ ଯାଇ ଡାୟେରୀର ଶେଷ ପାତାଯ
ଆମି ଯେ ଜେନେଛି କୋଥାଯ ଅୟାସିଦ ଥାକେ ।